

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa Š., bývajúceho v N., v dovolacom konaní zastúpeného JUDr. Milanom Vavrekom, advokátom so sídlom v Liesku, Tichá 590, **o nejasnom podaní**, vedenej na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 5 C 15/2013, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 31. októbra 2013 sp. zn. 5 Co 492/2013 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Žiline označeným uznesením odmietol odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Dolný Kubín z 12. apríla 2013 č. k. 5 C 15/2013-28, ktorým tento odmietol podanie navrhovateľa z 18. decembra 2012, doručené súdu 19. decembra 2012 z dôvodu, že neobsahuje náležitosti podľa ustanovení §§ 43 a 79 O. s. p. Odmietnutie odvolania odôvodnil ustanovením § 218 ods. 1 písm. d/ O. s. p., keďže nemalo náležitosti požadované § 205 ods. 1 a 2 O. s. p.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal dovolanie navrhovateľ. Dovolanie odôvodnil poukazom na ustanovenie § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p., t. j. tzv. inou vadou konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) skúmal predovšetkým prípustnosť dovolania a dospel k záveru, že smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a 239 O. s. p.

Prípustnosť dovolania podľa § 239 O. s. p. v predmetnej veci neprichádza do úvahy. Nejde totiž o zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu, ani o uznesenie, ktorým by odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev (§ 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.) na zaujatie stanoviska, a ani o potvrdzujúce uznesenie, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu. Rovnako nejde ani o uznesenie odvolacieho súdu, potvrdzujúce uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým bolo rozhodnuté o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, alebo o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Dovolací súd preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených v § 237 O. s. p., aj keď neboli dovolateľom namietané. Podľa tohto ustanovenia dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Nezistil však existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení. Z obsahu spisu je zrejmé, že navrhovateľ napriek riadne doručenej výzve z 12. 9. 2013 (č. l. 41) neodstránil nedostatky podaného odvolania, preto odvolací rozhodol správne, keď odvolanie z tohto dôvodu odmietol.

Na dovolací dôvod navrhovateľa, spočívajúci v tzv. inej vade, ktoré mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, dovolací súd nemohol prihliadať, pretože by mohla byť len odôvodnením dovolania v prípade, ak by dovolanie bolo prípustné, a nie dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O. s. p.

Vzhľadom na uvedené dovolací súd dovolanie navrhovateľa ako neprípustné odmietol (§ 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p.) bez toho, aby sa mohol zaoberať hodnotením skutkových a právnych záverov nižšie postavených súdov.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože ostatným účastníkom v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

Toto uznesenie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 18. februára 2015

JUDr. Rudolf Č i r č, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Pudmarčíková